

Str. 85. a. Die Scholien : स्वं स्वकीयं कर्तव्यं नखत्तं दृष्ट्वा मधु-
मददीवा मधुमदेन मत्ता इव मत्ता अविचार्य ईर्ष्या गच्छन्ती बाला u. s. w.

Str. 87. Die Scholien : हे निरुन्नेये । निर्गता ऽनुरोधो यस्याः । सा
तथा । तत्संबोधने । मन्युः क्रोधः तव प्रियो ज्ञातः । न तु वयं । विभक्ति-
विपरिणामेनान्वयः (zu वयम् ist der N. Pl. प्रियास् zu ergänzen) ।
मन्युप्रियोः साम्यमाह । कपोले पक्षाली कर्तलनिरोधेन मृदिता आश्लिष्टा ।
अयममृतादपि कृद्यो ऽधरसो निःश्वासैर्निपीतः । मुहुर्वारं वारं कण्ठे लघ्पो
वाप्यः स्तनतटं तरलयति । सर्वमेतद्वायवकार्यं । तत्कारित्वादन्युरेव प्रियो
ज्ञात इत्यर्थः । मन्युः पुमान्क्रुधि दैत्ये शोके च यज्ञे चेति मेदिनीकारः ।

Str. 93. Die Scholien : पथिकः क्षीयते क्षीणो भवति तामाशां दिशं
प्रत्याशां वा लक्ष्यकृत्य चिरं (= किमपि) ध्यायन् अश्रुपूर्णे दृशौ कृत्वा ।
किंभूतः । उद्वीकश्चरणार्थरुद्धवसुधः । चरणार्धेन रुद्धा वसुधा येन । एतेन
तावदुत्कण्ठितत्वं सूचितं । तत्किमित्याह । सा आशा देशैः शतैरुत्तरिता
आच्छादिता सरितां शतैः u. s. w. Ich fasse कान्ता nicht adjectivisch
(die geliebte Gegend), sondern substantivisch (die Geliebte) auf
und verbinde शतैस् nur mit den folgenden Genitiven.

Str. 94. = Ṛṣṇ'gāratilaka 23., woher wir die Lesart उच्चैः
समर्पय st. मत्तं समर्पय entlehnt haben.

Str. 96. Die Scholien : प्रेमाद्राद्रः प्रेमातिशयेन स्निग्धः । अत एव चर-
णपतितः । मानोपनोदनार्थं कृतप्रणामः । एतादृशः प्रियो यस्मादुपेक्षितः ।
तत्तस्मादधुना इदानीं यावज्जीवं हृदितशरणा । हृदितमेव शरणं यस्याः । तथा
सती । दुर्जातीनां दुष्टानां हृषां क्रोधानामिदं फलं सत्स्व । कथंभूता ।
निरस्तसुखोदया । निरस्तः सुखस्योदयो यस्याः । सा तथा । सुखविहीने-
त्यर्थः ।